

ngiere Overveielse af mig, om der vil være Anledning til at indsætte nogen Udtalelse i Loven i saa Henseende, men ialtfald vil det ad administrativt Vel blive afgjort paa bedst mulig Maade.

Besvarelse: Med Hensyn til det reiste Spørgsmaal skal jeg dog tillade mig at bemærke, at i Almindelighed troer jeg ikke, at disse Kentrabøger for Sparekasser ere udstedte paa Hænderhaveren. De lyde vel ikke paa Navn, men have derimod et Nummer; men Navnet findes indført i vedkommende Sparekasses Protokol, og det er for at sikke dem, der indsætte deres Penge i Sparekassen, at man ikke sætter Navnet paa selve Sparekassébogen; naar den derimod fremkommer i vedkommende Sparekasse, og det ikke er den, som har indsat Pengene, der foreviser den, da spørges der altid om, for hvem den er. Det er altsaa derved, at Sparekassen opnaaer en Sikkerhed for ikke at udbetale Pengene til nogen urigtig Person, og at paa den anden Side den, der har indsat Pengene, undgaaer, at de komme i urigtige Hænder. Med Hensyn til det af den ærede Ordfører om Anviisninger Bemærkede skal jeg blot tillade mig at tilføje, at jeg har ved Sagens første Behandling bragt dette Spørgsmaal frem, og at jeg derfor meget vilde ønske, om den meget ærede Minister vilde høre sig derom. Jeg skal give en faktisk Oplysning i saa Henseende for, som jeg troer, derved at begrunde, hvorledes Anviisninger dog kunne siges at være et Cirkulationsmiddel, som Omsetningen trænger til. Det er nemlig det Faktum, at der, for den sidste Stempellov udkom, udstedtes Anviisninger til et temmelig betydeligt Beløb for Filialerne for Nationalbanken paa Banken i Kjøbenhavn, og disse gik og bleve transporterede; efterat Stempelloven er udkommen, har Nationalbanken derimod ikke længer anseet sig berettiget til at bruge denne Fremgangsmaade, og der er derfor valgt en anden, nemlig den, at der ikke udstedes Anviisninger, men Buxer, som ere betalbare ved Foreviisning. Det sees altsaa, hvis jeg ikke feiler, at Anviisningernes Transport kan undgaaes for Nationalbanken, men ikke for Andre, og det er denne Ulighed, som det forekommer mig, at

man maatte søge at komme bort fra. Dersom Ministeriet gaaer ind paa, at Transporter paa Anviisninger maae finde Sted, imod at Anviisningen fra først af forsynes med et lart Stempel, vilde jo, hvis jeg ikke feiler, Manglerne, om end ikke alle, saa dog for en stor Deel, blive afhjulpne, idet de indenbyes Anviisninger jo ikke trænge synderligt til Transport, hvormod det for de udenbyes vistnok er Tilfældet, og man maa erkjende, at der med Hensyn til Anviisningens Natur ikke er Noget til Hinder for, at den saaledes bliver transporteret. Det er med Hensyn hertil, at jeg meget vilde ønske, at den meget ærede Minister vilde høre sig.

Indenrigsministeren: Da Udvalget med mig er enig i, at dette Spørgsmaal ikke kan betragtes eller behandles som et alene visse Pengeinstituter vedkommende, men ganske vist finder sin fulde Anvendelse paa al den private Omsetning, som i den Henseende maa stilles paa lige Vilkaar, finder jeg mig ikke foranlediget til her at gaae dybt ind paa Forholdet. Det er ganske vist, at der kunde tænkes en Ordning af Forholdet, hvorved Anviisningens Udstedelse blev stempelpligtig og den senere Transport stempelfri; men ligesaa vist er det, at hvad der i Stempelloven herom er bestemt, er det stik Modsatte, idet efter den Anviisningens Udstedelse er fri, men dens Transport stempelpligtig, og der kan altsaa ikke være Tale om at forandre dette Forhold uden ialtfald ved en Revision af hele Stempelloven. Det er nu imidlertid ikke ganske klart, hvilket der i saa Henseende vil være det Rigtige. Den ærede Landsthingsmand sagde, at hvad han fordrer, ligger i Anviisningens Natur; det kan jeg ikke indrømme. Anviisningen er efter sin Natur ikke Andet end en Udleveringsfeddel, og jeg skal bemærke, at hvis man kom til et saadant Resultat ved Anviisningen, saa maatte man ogsaa komme dertil ved Udleveringsfedlen. Anviisningen er kun en Ordre til Kassereren om at foretage en Udbetaling; der stiftes ikke noget Rettsforhold ved den, men det er kun den faktiske Fyldestgjærelse af det allerede tilværende Rettsforhold. Om jeg tager Pengene ud af min Skuffe og betaler dem til Vedkommende,